

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010573
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8714010573.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. marca 2016, v trestnej veci obž. C. C. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/155/2014 zo dňa 24. júna 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. poriadku **z r u š u j e** v napadnutom rozsudku výrok, ktorým bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 1 / jedného/ roka.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/155/2014 zo dňa 24. júna 2015 bol obžalovaný C. C. uznaným vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 05. apríla 2014 asi okolo 13.20 hod. v Poprade viedol motorové vozidlo továrenskej značky U. S., ev. čísla: N po vedľajšej ceste, príjazdovej komunikácii od cesty číslo I/XX smerom k ulici L. Svobodu označenej ako cesta hlavná, kde po vojení na ulicu Tolstého v dôsledku nevenovania dostatočnej pozornosti vedeniu motorového vozidla a situácii v cestnej premávke nedal prednosť v jazde z pravej strany po hlavnej ceste prichádzajúcemu cyklistovi Y. U., jazdiacemu na bicykli továrenskej značky L. XXX, pričom prednou časťou vozidla narazil do zadnej ľavej časti bicykla, cyklista Y. U. pri dopravnej nehode utrpel opuch a hematóm mediálnej časti ľavého členka a odreninu na vnútornej strane členka s liečením do 05. mája 2014.

Za to mu bol uložený podľa § 158 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3, Tr. zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výmere 200,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona mu bol pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov.

Súčasne mu bol podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona uložený trest zákazu činností viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu jedného roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodeným škodu a to Y. U. vo výške 256,37 eur a U. A. T. a.s. vo výške 64,26 eur.

Poškodený Y. U. bol podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske - súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný C. C., ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Neuznáva kvalifikáciu skutku a tento popiera. Je presvedčený, že jeho konaním, ktoré spočívalo v nedaní prednosti v jazde, boli poškodenému spôsobené minimálne

poranenia. Tieto, ako boli ešte v deň nehody poškodenému diagnostikované, nemali charakter ublíženia na zdraví podľa ust. § 123 ods. 2 Tr. zákona. Poukazuje na písomné odôvodnenie rozsudku, ktorý považuje za nezákonný, pričom rozhodnutie o vine je založené výlučne na tvrdení znalca Y. H. T.. Taktiež namieťa, že ak by mal priestor vizuálne vnímať vek poškodeného, mal by aj priestor zareagovať a zrážke zabrániť. Nakoľko predmetná nehoda sa odohrala v priebehu niekoľkých stotín sekundy, nebol schopný zmyslami vnímať vek poškodeného a ani si nemohol uvedomiť súvislosť medzi jeho vyšším vekom a fyzickými predispozíciami. Základom predĺženej doby liečenia u poškodeného bola jeho cukrovka a zranenia, na ktoré sa poškodený liečil nie sú priamym dôsledkom zrážky s motorovým vozidlom ním vedeným, ale sú následkom zdravotnej anamnézy poškodeného, ktorá bola uňho prítomná dlho pred nehodou. Nárazový rýchlosť ustálená znalcom bola minimálna, cca 2-3 km/h a pri takejto rýchlosti pri strete prevádzok nemohli byť nárazom priamo vyvolané zranenia vyžadujúce si dobu liečenia 31 dní. Poukazuje aj na správanie sa poškodeného po nehode, ktorý si nevykonal kontrolu prípadných zranení a nevedel sa vyjadriť, či pociťoval v tom čase nejakú bolesť. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a oslobodiť ho spod obžaloby, nakoľko skutok nie je trestným činom

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia

§ 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

V úvode je potrebné konštatovať, že prvostupňový súd na hlavných pojednávaniach vykonal rozsiahle dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe okresného prokurátora. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy v celom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci, a to zákonným spôsobom. Zabezpečené dôkazy boli okresným súdom vyhodnotené v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a skutkové zistenia uvedené v napadnutom rozsudku sú odrazom výsledkov dokazovania, s ktorými sa krajský súd stotožnil a tieto považuje za správne. Rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje rozsiahle a podrobné odôvodnenie, v ktorom je vyložené, ktoré skutočnosti boli vzaté za dokázané a o ktoré dôkazy sa prvostupňový súd opieral a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Uvedené odôvodnenie si osvojil aj odvolací súd a z dôvodu neopakovania tam uvedených skutočností v celom rozsahu naň odkazuje.

Spáchanie prečinu podľa § 158 Tr. zákona v súvislosti s dopravnou nehodou vyžaduje, aby porušenie dopravného predpisu páchatelom bolo v príčinnej súvislosti s haváriou. Výpočet všetkých "dôležitých povinností" vodiča motorového vozidla nie je možný, lebo význam porušenia ktorejkoľvek povinnosti vodiča priamo závisí od konkrétnej dopravnej situácie. Za porušenie dôležitej povinnosti nemožno mechanicky pokladať porušenie akéhokoľvek predpisu, zákona o cestnej premávky, ale len porušenie takej povinnosti, ktorá podstatne zvyšuje závažnosť činu pre spoločnosť, napríklad tým, že má za následok nebezpečenstvo pre život alebo zdravie ľudí. Podľa dlhodobo ustálenej súdnej praxe v podobných prípadoch všeobecne platí, že nedanie prednosti v jazde je okolnosťou, ktorá zásadným spôsobom zvyšuje nebezpečenstvo vzniku ujmy na zdraví a živote ohrozeného účastníka cestnej premávky. Je predovšetkým na vodičovi, ktorý mal dať prednosť v jazde, aby sám zodpovedne určil, či môže alebo nemôže prísť v danej situácii k náhlejšej zmene smeru jazdy, alebo k náhlemu zníženiu rýchlosti vozidla, cyklistu a pod., prichádzajúceho po ceste, či sú teda dané podmienky pre uplatnenie pravidla v prednosti v jazde, a či situácia vyžaduje a zaväzuje ho k poskytnutiu prednosti v jazde. Pre posúdenie situácie z tohto hľadiska je rozhodujúca najmä vzdialenosť vozidla, prípadne iného dopravného prostriedku, ktoré má prednosť v jazde, jeho rýchlosť jazdy, smer jeho ďalšej jazdy, hustota premávky a prehľadnosť miesta. Vodič v tomto smere musí mať schopnosť zodpovedne sa rozhodnúť za každej, aj zložitej dopravnej situácie. Nakoniec, ani samotný obžalovaný nepopiera to, že nedal prednosť v jazde poškodenému idúcemu po hlavnej ceste na bicykli.

Sporným, podľa názoru obžalovaného, bola tá skutočnosť, či pri dopravnej nehode bolo poškodenému spôsobené ublíženie na zdraví tak, ako to predpokladá ust. § 158 Tr. zákona s prihliadnutím na ust. § 123 ods. 2 Tr. zákona. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na podrobné odôvodnenie rozsudku okresného súdu ohľadne tejto skutočnosti, pričom konajúci sudca sa v ňom vysporiadal aj s odvolacími námietkami obžalovaného. Ako vyplýva z odbornej literatúry ako aj komentárov, podmienkami ublíženia na zdraví sú - porucha alebo poškodenie zdravia, objektívna nutnosť lekárskeho vyšetrenia, ošetrenia alebo liečenia a nie na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného, pričom pod pojmom nie na krátky čas sa rozumie doba okolo 7 dní. Skutočný charakter poruchy alebo poškodenia zdravia sa skúma aj príznakmi, bolesťami, ťažkosťami poškodeného, intenzitou a dobou, po ktorú sa tieto prejavovali, a ktorý orgán a ktorá funkcia boli zasiahnuté, resp. narušené. Pre záver, že ide o ublíženie na zdraví nie je

nevyhnutné, aby poškodený bol práceneschopný. Rozhodujúca je povaha ujmy na zdraví, najmä akými príznakmi, ťažkosťami a bolesťami sa prejavuje, v akej intenzite, po aký dlhý čas a do akej miery narušila jeho zaužívaný spôsob života.

Pri rozhodovaní o trestných činoch spáchaných v cestnej doprave, pri ktorých došlo ku vzniku poškodenia zdravia, je vždy nutné presne a správne zistiť spôsobený následok. Takéto zistenie je nutné nielen pre posúdenie závažnosti činu a pre rozhodnutie o treste, ale je podstatné aj pre posúdenie viny obžalovaného.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia je zrejme aké zranenie utrpel poškodený, a to pomliaždenie vnútornej strany ľavého členka, pričom mechanizmus vzniku tohto zranenia zodpovedá mechanizmu dopravnej nehody, a to aj pokiaľ sa týka času jeho vzniku. Intenzita pôsobiacej sily bola veľmi nízka. Poškodený utrpel uvedené zranenie pri dopravnej nehode a v dôsledku neskorších bolestí vyhľadal aj lekársku pomoc, pričom v priebehu liečenia sa mu vytvoril opuch s krvnou podliatinou a mal aj dva krát z oblasti pomliaždenia injekčne vytiahnutú krvavú tekutinu. Poškodený žil do momentu dopravnej nehody aktívnym životom a práve v dôsledku vzniku zranenia bol jeho obvyklý spôsob života narušený na dobu dlhšiu ako 7 dní. Aj keď v danom prípade malo na predĺžení doby liečby poškodeného vplyv liečenie sa dlhšiu dobu na cukrovku, možno v danom prípade konštatovať, že konanie obžalovaného, aj keď je len jedným článkom z reťaze príčin, ktoré spôsobili následok, je príčinou následku aj vtedy, keď by následok nenastal bez prístúpenia ďalších okolností, napr. fyzickej abnormality poškodeného, vrodenej vady, ochorenia chronickou chorobou a pod. Obžalovaný si musí uvedomiť, že účastníkmi cestnej premávky nie sú len osoby so 100% zdravotným stavom, ale aj deti, osoby so zhoršeným zdravotným stavom, vyšším vekom a v dôsledku toho je povinný venovať zvýšenú opatrosť pri vedení motorového vozidla, čo mu v konečnom dôsledku ukladá aj ust. 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke (vodič je povinný dbať na zvýšenú opatrosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám). V prípade osvojenia si argumentácie obžalovaného, ak by bolo napr. účastníkom dopravnej nehody dieťa, a v dôsledku nej by došlo, aj pri takejto nízkej nárazovej rýchlosti (2-3 km/h), k vzniku zranenia (napr. zlomeniny členka), nebolo by možné vodiča trestnoprávne stíhať za takýto skutok preto, že v prípade zdravého dospelého jedinca by došlo k vzniku maximálne odreniny s dobou liečenia do 7 dní a práve len v dôsledku toho, že sa jedná o dieťa došlo k vzniku zranenia s dobou liečenia nad sedem dní. Takýto názor ale podľa odvolacieho súdu nie je možné akceptovať.

Z priloženej fotodokumentácie z dopravnej nehody je taktiež zrejme, že obžalovaný sa nemohol plne venovať riadeniu motorového vozidla, pretože, ak by tomu tak bolo, pri prechádzaní cez križovatku, kedy mu vo výhľade nebránila žiadna prekážka, (okrasné kríky, reklamné tabule a pod.) mal možnosť v dostatočnom časovom predstihu zbadat' poškodeného na bicykli idúcemu po hlavnej ulici, a teda by mal aj dostatok času odvrátiť vznik kolíznej situácie.

Správne preto postupoval okresný súd, ak na základe ním uvedených dôkazov vyvodil záver o tom, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný. Priamym usvedčujúcim dôkazom v prejednávanej veci je výpoveď poškodeného. Ďalším dôkazom preukazujúcim vinu obžalovaného C. C. sú znalecké posudky z oblasti dopravy a zdravotníctva.

Právne posúdenie skutku prvostupňovým súdom, ak tento bol kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona je správne a zákonné. Obžalovaný svojím konaním, inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že viedol motorové vozidlo, pričom v dôsledku nepozornosti nedal prednosť v jazde poškodenému idúcemu na bicykli po hlavnej ceste a spôsobil dopravnú nehodu, čím porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o cestnej premávke.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil len existenciu poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. j/ Tr. zákona (obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život) bez zistenia priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zákona a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona.

Zákonu zodpovedajúce je aj rozhodnutie okresného súdu o druhu a spôsobe výkonu uloženého trestu, pri ktorom súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného. Na základe zistených osobných a majetkových pomeroch obžalovaného je aj odvolací

súd toho názoru, že uložený peňažný trest vo výmere 200,- eur možno považovať za trest primeraný a to aj vzhľadom na spôsobený následok. Obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol, čo preukazuje vedenie riadneho života pred spáchaním prejednávaneho skutku. Pozitívne charakteristiky, ako aj vyššie uvedené skutočnosti, dovoľovali vyvodiť správny záver okresného súdu o tom, že u obžalovaného účel trestu možno dosiahnuť uložením peňažného trestu.

Aj výška uloženého peňažného trestu vo výmere 200,- eur je primeraná, a ktorú by mal obžalovaný pociťovať ako určitú sankciu za svoje nezákonné správanie. Pre prípad, že by výkon tohto trestu chcel obžalovaný úmyselne zmariť, bol mu ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov. Krajský súd je názoru, že uložený peňažný trest zabezpečí ochranu spoločnosti a zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov, ako z pohľadu individuálnej, tak aj z pohľadu generálnej prevencie.

Odvolací súd sa však nestotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1 roka obžalovanému a má za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho bezúhonný život, predchádzajúce dopravné priestupky, keď sa za 20 rokov držby vodičského oprávnenia typu B pred vznikom dopravnej nehody dopustil len 2 dopravných priestupkov, minimálne zranenie na strane poškodeného, ako aj ostatné poľahčujúce okolnosti, nie je potrebné ukladať aj tento trest. Samostatný peňažný trest je, podľa názoru krajského súdu, dostačujúcou sankciou za uvedený skutok.

Odvolací súd súčasne konštatuje, že okresný súd rozhodol správne, ak zaviazal obžalovaného k náhrade škody z titulu bolestného a ďalších vyčíslených oprávnených nákladov súvisiacich s liečbou (lieky, poplatok za ošetrovanie), keďže poškodení Y. U. a U. A. T. a.s. si nároky uplatnili riadne a včas a ich výška bola ustálená v znaleckom posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia ako aj v uplatnenom nároku za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, a ani krajský súd nemal pochybnosti o výške a dôvodnosti týchto nárokov. Pokiaľ ide o nárok uplatnený poškodeným v zostávajúcej výške, tento mu bol už uhradený poisťovňou Allianz a.s., a preto správne prvostupňový súd odkázal poškodeného so zvyškom jeho nárokom na občianske súdne konanie.

K námietkam obžalovaného je predovšetkým potrebné uviesť, že v posudzovanej veci niet pochybností o priebehu dopravnej nehody a jej príčinách, kedy v dôsledku nej došlo k vzniku zranenia poškodeného vykazujúce znaky ublíženia na zdraví poukazujúc na vyššie uvedenú argumentáciu. To, že v deň nehody neboli poškodenému ihneď diagnostikované zranenia, ktoré by už vtedy mali charakter ublíženia na zdraví podľa ust. § 123 ods. 2 Tr. zákona, samo o sebe neznamená, že k tomu tak nemôže dôjsť aj neskôr, a to na základe ďalších vyšetrení, zhoršenia zdravotného stavu poškodeného, prípadne podrobeniu sa špecializovanému vyšetreniu. Nie všetky zranenia totiž už na počiatku ošetrovania preukazujú takú ujmu na zdraví, ktorá spĺňa požiadavky uvedené v § 123 ods. 2 Tr. zákona, pričom na ich zistenie je v pomerene častých prípadoch potrebné vyšetrenie na špecializovaných pracoviskách (napr. MR a CT prístrojoch a pod.). Čiastočne ale vyhovel odvolaniu obžalovaného, akceptujúc konečný návrh prednesení v rámci odvolacieho konania jeho obhajcom, a zrušil výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1 roka.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovaného C. C. vyhodnotil ako čiastočne dôvodný a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia. Jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.